

O rodinné historii a „kariéře“ Klause Schwaba – část 2

 necenzurovanapravda.cz/2022/05/o-rodinne-historii-a-kariere-klause-schwaba-cast-2

27 května, 2022

Včera jste si zde mohli přečíst první díl zajímavého životopisu Klause Schwaba, potomka nacistického kolaboranta. Dnes přináším slíbený druhý díl...

Během svého působení na Harvardu Schwaba učil Henry Kissinger, o kterém Schwab později řekl, že byl jednou ze tří až čtyř osobností, které po celý život nejvíce ovlivňovaly jeho myšlení.

Z článku v Irish Times z roku 2006 zmíněného v 1. části je vidět, že toto období je pravděpodobně velmi důležité pro formování jeho současného ideologického myšlení:

„O několik let později, když jsem se vrátil z USA po studiích na Harvardu, došlo ke dvěma událostem, které na mě měly rozhodující vliv“.

Americká výzva Jeana-Jacquesa Servana-Schreibera, v níž byla předložena teorie, že Evropa prohraje s USA, protože evropské metody řízení jsou horší než metody řízení USA, byla jednou z událostí, které ovlivnily další směřování Schwaba, později významné loutky US deep state. Tou druhou bylo založení Římského klubu.

Od té doby se Schwab zaměřil výhradně na změnu „správy a řízení společnosti“.

Schwab se nakonec stal asistentem předsedy představenstva otcovy společnosti Escher-Wyss, která se brzy přejmenovala na Sulzer Escher-Wyss AG. **Zde se Schwab zaměřil na reorganizaci sloučených společností, což také vytvořilo jeho „jaderné“ spojení.**

V roce 1966, krátce před zahájením práce Klause Schwaba v Escher-Wyss, podepsali švýcarští výrobci turbín dohodu o spolupráci s bratry Sulzerovými ve Winterthuru. V důsledku toho společnost Sulzer získala 53 procent akcií společnosti Escher-Wyss v rámci fúze, přičemž poslední akcie společnosti Escher-Wyss nakonec přešly do společnosti Sulzer v roce 1969. Oficiálně se přejmenovala na Sulzer Escher-Wyss AG. Od té doby vedli představenstvo Georg Sulzer a Alfred Schaffner. Společnost byla „globalizována.“

V roce 1967 Klaus Schwab oficiálně vstoupil do švýcarské ekonomiky a měl na starosti fúzi společností Sulzer a Escher-Wyss. Dokonce již tehdy Schwab věděl, že počítače a data budou důležité pro budoucnost.

Schwab tak pomohl proměnit Sulzer Escher-Wyss v technologickou skupinu, která jela vysokou rychlostí do high-tech budoucnosti.

Z dnešního pohledu také stojí za zmínku, že společnost Sulzer Escher-Wyss vyvinula další obchodní zaměření s cílem „vytvořit základ pro produkty zdravotnické techniky“.

Dalším vylepšením, které Klaus Schwab představil v Sulzer Escher-Wyss, byla změna způsobu, jakým společnost přemýšlela o svém stylu vedení. Schwab a jeho blízcí spolupracovníci prosazovali zcela novou firemní filozofii, která by umožnila všem zaměstnancům přijmout potřeby motivace a poskytnout flexibilitu a agilitu doma. To především naznačuje, že jeho čas na Harvardu zde možná zanechal „stopy“.

Na konci šedesátých let se Schwab objevoval stále více na veřejnosti. Escher-Wyss byl v té době průkopníkem některých z nejdůležitějších technologií v oblasti výroby energie.

Technologie, které vyvinuli, měly velký význam pro obranný průmysl až do poloviny 80. let minulého století. Například drony s jaderným pohonem byly vybaveny heliem chlazeným jaderným reaktorem.

Společnost Escher-Wyss se však již v roce 1962 podílela na výrobě a instalaci jaderné technologie, jak ukazuje patent z roku 1966 na „jadernou reaktorovou plynovou turbínu s nouzovým chlazením“. Když se Schwab připojil ke společnosti, zapojení Sulzera Escher-Wyssa do temné strany globálních závodů v jaderném zbrojení se stalo zřejmým.

V roce 1969 byla společnost přejmenována na Sulzer AG, přičemž historický název Escher-Wyss byl z názvu odstraněn. V průběhu vyšetřovací zprávy švýcarských úřadů v roce 1960 vyšlo najevo, že Sulzer Escher-Wyss tajně začal nakupovat a vyrábět klíčové díly pro jaderné zbraně.

Pod Schwabovým vedením hrála společnost také klíčovou roli ve vývoji jihoafrického programu nezákonných jaderných zbraní během nejtemnějších let režimu.

Se Schwabovou pomocí byla Pretoria konečně schopna sestrojít šest jaderných zbraní a částečně sestavit sedmou. Švýcarská vláda o těchto nelegálních transakcích věděla, ale mlčky je tolerovala.

To vše lze číst ve zprávě Petera Huga „Švýcarsko a Jižní Afrika 1948–1994 – Závěrečná zpráva NRP 42+ jménem Švýcarské federální rady“ od Georga Kreise a publikované v roce 2007.

Švýcarsko a Jižní Afrika proto měly poměrně blízké vztahy v době, kdy pro jihoafrický režim nebylo snadné najít blízké spojence, Klaus Schwab byl tedy v tomto ohledu výjimkou.

Švýcarské banky tak spolufinancovaly jihoafrický závod o atomovou bombu a Sulzer Escher-Wyss pod Schwabovým vedením úspěšně vyráběl speciální kompresory pro obohacování uranu již v roce 1986.

V roce 1970 napsal Klaus Schwab Evropské komisi a požádal ji o pomoc při zakládání „nekomerčního think tanku pro evropské obchodní lídry“. Evropská komise měla převzít záštitu a vyslat francouzského politika Raymonda Barreho jako „intelektuálního mentora“ fóra.

Raymond Barre, který byl v té době komisařem EU pro hospodářské a finanční záležitosti, se později stal francouzským premiérem.

V roce 1970 Klaus Schwab opustil Escher-Wyss, aby zorganizoval dvoutýdenní konferenci pro obchodní manažery. **V roce 1971 se ve švýcarském Davosu konalo první zasedání Světového ekonomického fóra**, v té době ještě pod názvem „European Management Symposium“.

Schwabovy první akce se zúčastnilo kolem 450 účastníků z 31 zemí, většinou manažerů z různých evropských společností, politiků a amerických vědců. V té době akci organizoval Schwab a jeho sekretářka a později manželka Hilde Stoll.

Myšlenka „Světového ekonomického fóra“ možná nebyla ani myšlenkou Klause Schwaba. Spisovatel Ganga Jey Aratnam, Švýcar s kořeny ze Srí Lanky, v roce 2018 velmi výstižně uvedl, že „duch Davosu“ Klause Schwaba byl také „duchem Harvardu“.

Takže WEF je vlastně jakýsi suvenýr ze Schwabových amerických studií.

Jak Aratnam také zdůraznil, není to poprvé, co Davos hostil takové akce. V letech 1928 až 1931 hostil hotel Belvédère davoské univerzitní konference, akce spoluzaložené Albertem Einsteinem a zastavené pouze velkou hospodářskou krizí a hrozbou války. Další náznak Schwabovy preference „kopírování“.

Pravděpodobně nejvlivnější skupinou, která se podílela na založení Schwabových symposií, byl nepochybně Římský klub. Tento „nádherně“ propojený mozkový trust vědeckých a měnových elit odráží dnešní Světové ekonomické fórum v mnoha ohledech. Hlavním tématem Římského klubu byla již od jeho založení údajná „nutnost depopulace“.

Právě z Římského klubu pochází návrhy na snížení populace na „zlatou půlmiliardu“ později postupně korigované na v současné době prosazované asi 2 miliardy. Globální oteplování a zelená politika jsou také velmi oblíbená témata klubu, což ostatně souvisí s tvrzením, že člověk za sebou zanechává uhlíkovou stopu, takže depopulace „ozdraví“ planetu. Ale především ponechá více zdrojů „těm nahoře.“

Římský klub obhajoval také prosazování globálního modelu vlády vedeného technokratickou elitou, tedy jednu globální světovládu. Klub byl založen v roce 1968 italským průmyslníkem Aureliem Pecceiem a skotským chemikem Alexanderem Kingem během soukromého setkání v rezidenci **rodiny Rockefellerů** v Bellagiu v Itálii.

Mezi prvními sepsanými příznáními jeho skutečných cílů byla kniha vydaná v roce 1972 s názvem „Meze růstu“, která se zaměřovala především na globální přelidnění a varovala,

že „Země dosáhne svých limitů do jednoho století, pokud budou světové spotřební návyky a populační růst pokračovat stejným tempem jako předtím“.

Na 3. setkání v Davosu v roce 1973 přednesl Pececie projev, ve kterém shrnul knihu, která byla připomínána na webových stránkách Světového ekonomického fóra jako vynikající událost tohoto historického setkání. **Ve stejném roce zveřejnil Římský klub zprávu, v níž představil „adaptivní“ model globálního vládnutí, který by rozdělil svět do deseti vzájemně propojených ekonomicko-politických regionů.** A to je přesně to, co se nyní děje.

Z dnešního pohledu s pozoruhodnými paralelami s výrokem Billa Gatese byl například Římský klub již v té době kontroverzní, zejména kvůli své posedlosti snižováním světové populace.

Nicméně další nechvalně známá kniha klubu z roku 1991 „První globální revoluce“ tvrdila, že taková politika by mohla získat podporu **veřejnosti, pokud by jí masy dokázaly spojit s existenčním bojem proti společnému nepříteli.**

Krátký výňatek z 30 let staré „práce“ think tanku působí tak, že citáty vypadají téměř dystopicky:

„Při hledání společného nepřítele, proti kterému bychom se mohli sjednotit, jsme přišli s myšlenkou, **že znečištění, hrozba globálního oteplování, nedostatek vody, hladomor** a podobně by se hodily. Ve své celistvosti a interakcích tyto jevy ve skutečnosti představují společnou hrozbu, které musíme všichni společně čelit. Ale tím, že pojmenujeme tato nebezpečí jako nepřátelský obraz, spadneme do pasti, před kterou jsme již varovali čtenáře, a to zaměnit příznaky s příčinami. Všechna tato nebezpečí jsou způsobena lidským zásahem do přírodních procesů a mohou být překonána pouze **změnou postojů a chování. Takže skutečným nepřítelem je lidstvo samo.**“

V posledních letech elita, která spadá pod Římský klub a Světové ekonomické fórum, často tvrdila, že metody kontroly populace jsou nezbytné pro ochranu životního prostředí. Není proto divu, že Světové ekonomické fórum podobně využívá klimatické a environmentální otázky k tomu, aby nepopulární politická rozhodnutí, jako byla rozhodnutí Velkého resetu, prodávalo jako nevyhnutelná.

Od založení WEF se Klaus Schwab stal jedním z nejmočnějších lidí na světě a Velký reset, který prosazoval, se již plně realizuje a to dokonce bez většího odporu světové populace.

Vzhledem k jeho prominentní roli v dalekosáhlém úsilí o transformaci každého aspektu současného řádu je obtížné zkoumat pozadí osoby Klause Schwaba.

Pokud se začnete nahlížet do historie Schwaba, rychle si uvědomíte, že mnoho informací bylo buď skryto, nebo dokonce odstraněno. Schwab je zřejmě člověk, který dává přednost tomu, aby jeho vlastní historie zůstala v temnotě, zatímco na veřejnosti si upravuje svou „umně vytvořenou masku“.

V každém případě mistr inscenace, nepochybně syn nacistického kolaboranta a válečného šmelináře, který nakonec věděl, jak se obohatit prostřednictvím otrocké práce a neprojevil žádné skrupule ohledně podpory Hitlerova režimu při konstrukci jaderných zbraní.

Historie rodiny Schwabů jasně odhaluje zvyk pracovat s genocidními diktátory pro nízké motivy, jako je zisk a moc. Zdá se, že Klaus Schwab se v žádném ohledu nenarodil s žádnými skrupulemi. Jde zcela jistě o sociopata, který se nebude doslova štítit ničeho. I proto jsou jeho loutky většinou lehce vydíratelní nebo zkorumpovatelní bezpátevní jedinci.

Také pro tohoto člena bohaté a velmi dobře propojené rodiny pravděpodobně platí známé rčení „jablko nepadá daleko od stromu“.

Nebo je Klaus Schwab de facto prostě jen veřejnou tváří velmi staré agendy, jejíž přežití musí být zajištěno?

Jak řekl Klaus Schwab v roce 2006: „Znalosti budou brzy dostupné všude, říkám tomu ‚Googlizace‘ globalizace. Už to není o tom, co víte, ale o tom, jak tyto znalosti používáte. **Musím být kardiostimulátor.**“

Tolik informace o Klausovi Schwabovi. Lze nalézt i další zdroje, které hovoří o tom, že byl od svých studií a prvních kontaktů s Kissingerem najat CIA, ale pro tato tvrzení samozřejmě není žádný jasný důkaz. Na druhou stranu je velmi pravděpodobné, že tomu tak skutečně vždy bylo, neboť jeho napojení na US deep state je neoddiskutovatelné.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 8 Průměrně: 5]